

Βλάχος Αντώ νιος, Ιατρός, ΩΡΛ, Αθήνα

Οι κροσσοί του κροσσώτου επιθηλίου του βλεννογόνου των παραρρινίων κοιλοτήτων και η βλέννη, που παράγεται από τα λαγηνοειδή κύτταρα σχηματίζουν μια ευεργετική επίστρωση, που καλύπτει το βλεννογόνο και παγιδεύει κάθε μικροσωματικό υλικό.

Ο προσανατολισμός της κινητικότητας των κροσσών του βλεννογόνου της μύτης και των παραρρινίων κοιλοτήτων είναι τελείως εξειδικευμένος. Οι κροσσοί των τοιχωμάτων των παραρρινίων κόλπων προσανατολίζουν την κίνησή τους κατά τρόπο τέτοιο, ώστε να μετακινείται η κροσσοβλεννική επίστρωση προς τα στόμια εξόδου του κάθε παραρρινίου κόλπου. Στην εικόνα διακρίνεται το φυσιολογικό πρότυπο κροσσοβλεννικού καθαρισμού του γναθιαίου κόλπου.

Όλοι οι κροσσοί δεν πάλλονται με την ίδια συχνότητα. Σε μια παρατεταμένη ενδοσκόπηση ενός γναθιαίου κόλπου μπορεί να παρατηρήσει κανείς σειρές κροσσών, που δονούνται εντονότερα και μετακινούν τη βλέννη ταχύτερα. Οι σειρές αυτές αποκαλούνται "λεωφόρος" βλέννας. Δεν είναι ανατομικώς σταθερές και ποικίλουν σε πλάτος καθ' όλη την επιφάνεια του κόλπου, με σημεία ή περιοχές κροσσών, που δονούνται ταχύτερα κι αυτό φαίνεται με την εμφάνιση, εξαφάνιση και επανεμφάνιση των κροσσών [1].

Έτσι καθαρίζονται οι ρύποι με τη βλέννη και μεταφέρονται δια των στομών στο ρινοφάρυγγα. Οι υψηλότερες συγκεντρώσεις κροσσών απαντώνται στο ρινοφάρυγγα. Από το ρινοφάρυγγα οι ρύποι οδεύουν στο στοματοφάρυγγα και από εκεί στο γαστρεντερικό σωλήνα προς πέψη [1]. Βλέπε άρθρο: Οι κροσσοί του ρινοκολπικού βλεννογόνου και η λειτουργία τους.

Βιβλιογραφία

1. Geuerknik N: Nasal anatomy, physiology and function. J Allergy Clin Immunol. 72(2):123-128, 1983.